

Tragiczne skutki poparzenia

Po ostatecznym sprecyzowaniu powództwa powód S. Ż., działając przez fachowego pełnomocnika, wniósł o zasądzenie od pozwanych Towarzystwa (...) S.A. w W. i Przedsiębiorstwa (...) sp. z o.o. w K. in solidum:

- 1) 500.000 zł. z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu tytułem zadośćuczynienia za doznana krzywdę,
- 2) 1.200 zł. renty określonej w art. 444 § 2 k.c. płatnej do rąk powoda do 30tego dnia każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności począwszy od dnia wniesienia pozwu,
- 3) 80.000 zł. z ustawowymi odsetkami od dnia wniesienia pozwu tytułem odszkodowania w celu wykonania przeszczepu powłoki skórnej a także ustalenia odpowiedzialności pozwanego Przedsiębiorstwa (...)

Powód S. Ż. (lat 31) ukończył Zespół Szkół (...) w K., gdzie uczył się w zawodzie elektromontera. 15 lipca 2005 roku powód zawarł umowę o dzieło ze spółką Przedsiębiorstwo (...) sp. z o.o. w K.. Przedmiotem umowy był montaż urządzeń klimatyzacyjnych i wentylacyjnych. 18 lipca 2005 roku powód przeszedł szkolenie wstępne – instruktaż ogólny oraz instruktaż stanowiskowy. Spółka prowadzi działalność m.in. w zakresie naprawy i konserwacji urządzeń elektrycznych i optycznych, pozostałe specjalistyczne roboty budowlane, wykonywania instalacji elektrycznych.

1 września 2005 roku powód i spółka (...) zawarli umowę zlecenia na wykonanie instalacji klimatyzacyjnych, elektrycznych i automatycznych, w okresie do 30 września 2005 roku. Realizując obydwie umowy powód pracował jako monter klimatyzacji i wentylacji.(...)

K. T. po przystąpieniu do czyszczenia izolatorów uznał, że konieczny jest smar. Razem z powodem zeszli z konstrukcji odłącznika i K. T. udał się poza rejon rozdzielni, pozostawiając powoda. S. Ż. przełożył deski na konstrukcję odłącznika na systemie I, który był pod napięciem, i wszedł na niego, myśląc iż system jest bezpieczny. Powód doznał poparzenia łukiem elektrycznym. Powodowi udzielono pomocy, karetka pogotowia przewiozła go do (...) w K., skąd tego samego dnia został przetransportowany do Centrum (...) w G..

18 listopada 2005 roku zespół powypadkowy w składzie: A. Ł. specjalista bhp i M. G. przedstawiciel pracowników, sporządzili protokół powypadkowy, w którym jako przyczyny wypadku przy pracy powoda wskazali:

- oparzenie ciała S. Ż. energią łuku elektrycznego po wejściu na konstrukcję odłączników i zbliżeniu do będącego częściowo pod napięciem systemu I w polu nr 6 rozdzielni 110 kV Huty,
- pozostawienie bez dozoru i kontroli pracowników wykonujących pracę w polu nr 6 w tym powoda przez kierującego zespołem,

- samowolne podjęcie pracy przez S. Ż., nie wchodzącej w wykonywany zakres robót przeglądowo-konserwacyjnych na systemie I w polu nr 6 110 kV (...),
- nieoznakowanie miejsca pracy i urządzeń oraz niewystarczające oznakowanie tablicami ostrzegawczymi urządzeń będących pod napięciem przez dopuszczających elektromonterów z (...), szczególnie w rejonie odłączników pola nr 6, z których jeden był częściowo pod napięciem,
- przyjęcie miejsca pracy przez kierującego od dopuszczającego nieoznakowanego w sposób ograniczający zagrożenia ze strony systemu I będącego pod napięciem,
- niezastosowanie procedury pouczania nowych pracowników przez pracownika dozoru wraz z dokumentowaniem zakresu i potwierdzeniem pisemnym, według zasad stosowanych w spółce (...) przy wykonywaniu robót w rozdzielniach 110 kV.

W wyniku wypadku S. Ż. doznał oparzenia II i III stopnia ponad 55 % powierzchni ciała (oparzenie objęło szyję, drogi oddechowe, przednią powierzchnię tułowia, krocze i kończyny po stronie lewej). W trakcie intensywnej terapii powikłań choroby oparzeniowej prowadzono u powoda zabieg wycięcia obszarów oparzenia z przeszczepami skóry allo i własnej oraz rehabilitację. Orzeczeniem lekarza orzecznika Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 13 marca 2006 roku u powoda orzeczono 100 % uszczerbek na zdrowiu; obecnie uszczerbek ten wynosi 84 %. Decyzją z 5 kwietnia 2006 roku ZUS przyznał powodowi 47.460 zł. jednorazowego odszkodowania z tytułu wypadku przy pracy, a z (...), na podstawie umowy pracowniczego ubezpieczenia na życie, S. Ż. otrzymał 44.000 zł. Ponadto pozwana spółka (...) wraz z innymi podmiotami przekazała do szpitala w G. 17.000 zł. na przeszczep skóry dla powoda oraz 1.200 zł. na pokrycie kosztów opatrunków.

Wypadek miał duży wpływ na zmiany osobowości powoda. Obecnie powód nie akceptuje swego wyglądu, drażni go w szczególności to, iż inni ludzie mogą źle znosić wygląd jego ciała po wypadku. Powoduje to dużą koncentrację S. Ż. na własnym wyglądzie, podporządkowanie własnego życia uczuciowego zabiegom niezagrażającej percepcji jego ciała przez inne osoby. Powód unika towarzystwa, rozmów o wypadku, dobrze czuje się w relacjach zawodowych, w których ma jasno określoną rolę.

Przed Sądem Rejonowym w Koninie, w sprawie II K. 391/06, toczyło się postępowanie przeciwko Z. M., K. T., S. J. i L. Ł. o przestępstwa z art. 220 § 1 k.k. (niedopełnienie obowiązków wynikających z odpowiedzialności za bezpieczeństwo i higienę pracy oraz narażenie przez to pracownika S. Ż. na ciężki uszczerbek na zdrowiu). Wyrokiem z 19 czerwca 2008 roku oskarżeni zostali uniewinnieni, orzeczenie jest prawomocne.

W sprawie cywilnej wpłynęły dwie apelacje, poszkodowanego i firmy. Sąd Apelacyjny zważył, co następuje: żadna z wniesionych apelacji nie zasługiwała na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności, z uwagi na najdalej idące konsekwencje, omówienia wymagał podniesiony przez pozwaną spółkę (...) zarzut przedawnienia roszczeń powoda. Uzasadniając zarzut przedawnienia pozwana wskazała, iż powodowi już od dnia wypadku znane były zarówno sama szkoda jak i osoba zobowiązana do jej naprawienia. Zdaniem pracodawcy, po okresie pobytu powoda w szpitalu nie było przeszkód aby S. Ż. wystąpił z roszczeniem. Pozwana wskazała w szczególności, że powód zawarł w tym czasie związek małżeński i podjął pracę.

W ocenie Sądu Apelacyjnego z powyższą argumentacją nie można się zgodzić. Na wstępie zaznaczyć należy, że obecne uregulowanie przedawnienia roszczeń wynikających z deliktu zostało wprowadzone do kodeksu cywilnego nowelą z 16 lutego 2007 roku, Dz. U. Nr 80, poz. 538, obowiązująca od 10 sierpnia 2007 roku, stanowiącą wykonanie wyroku Trybunału Konstytucyjnego z 1 września 2006 roku.

Dokonując oceny ustaleń faktycznych poczynionych przez Sąd I instancji, Sąd Apelacyjny uznał, iż art. 233 § 1 k.p.c. nie został naruszony. Przeciwnie postępowanie dowodowe przeprowadzone zostało w sposób drobiazgowy a ocena zgromadzonych dowodów jest z pewnością wnikliwa. Sąd II instancji nie dopatrywał się zasygnalizowanych przez skarżącą błędów faktycznych ani logicznych.

Ostatnim z podniesionych przez pozwaną (...) sp. z o.o. zarzutów był zarzut naruszenia przez Sąd Okręgowy art. 445 k.c. Zdaniem pozwanej zasądzona przez Sąd I instancji tytułem zadośćuczynienia kwota jest wygórowana. Wysokość zadośćuczynienia przyznanego powodowi została także zakwestionowana w złożonej przez niego apelacji. Powód wskazał jednak, że zadośćuczynienie nie spełnia jego oczekiwań i jest rażąco niskie; powód domaga się zasądzenia 500.000 zł. W ocenie stron procesu zatem, zadośćuczynienie przyznane S. Ż. przez Sąd I instancji w kwocie 262.500 zł nie jest sumą odpowiednią w rozumieniu art. 445 k.c.

Odnosząc się do powyższego zarzutu, na wstępie wskazać należało, że korygowanie przez sąd drugiej instancji zasądzonego zadośćuczynienia może być aktualne tylko wtedy, gdy przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności sprawy, mających wpływ na jego wysokość, jest ono niewspółmiernie nieodpowiednie, czyli albo rażąco wygórowane, albo rażąco niskie.

Podkreślenia wymaga, że kryteria, którymi kierują się sądy przy określaniu odpowiedniej sumy tytułem zadośćuczynienia, pozostają w ścisłej zależności od rodzaju naruszonego dobra. W ocenie Sądu Apelacyjnego Sąd Okręgowy sprostał

powyższym wymaganiom i należycie uzasadnił wysokość przyznanego powodowi zadośćuczynienia, biorąc pod uwagę wypracowane w tym zakresie orzecznictwo a przede wszystkim okoliczności sprawy, tym samym apelacje zarówno powoda jak i pozwanej spółki (...) w tym zakresie uznać należało za bezzasadne.

S. Ż. zarzucił także Sądowi, iż nie uwzględnił urazu psychicznego związanego z oszpecceniem jego ciała. Odnosząc się do powyższego na wstępie podkreślenia wymagało, iż zarzuty odnoszące się do pominięcia przez Sąd I instancji powołanych przez powoda okoliczności okazały się nieprawdziwe. Sąd Okręgowy na stronie 21 uzasadnienia wymienił wszystkie okoliczności, które uwzględnił przy miarkowaniu zadośćuczynienia. Wśród nich odczuwany przez powoda do lipca 2006 roku silny ból związany z pierwszym najintensywniejszym etapem leczenia, oraz fakt, że w późniejszym okresie w mniejszym natężeniu, ból również występował.

Wobec powyższego, Sąd Apelacyjny w Poznaniu – uznając złożone w niniejszej sprawie apelacje za bezzasadne orzekł o ich oddaleniu

Pod wyrokiem podpisali się: **SSA Marek Borkiewicz SSA Dorota Goss-Kokot SSA Katarzyna Wołoszczak**